

Titel: Tanker til at synge til Kongens høye Fødselsdag den 29 Januarii 1772. af troe Undersaatter. Melodien kan være: Min Philander Tiden minder.

Citation: "Tanker til at synge til Kongens høye Fødselsdag den 29 Januarii 1772. af troe Undersaatter. Melodien kan være: Min Philander Tiden minder.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5*, Godiche, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_005-shoot-workid2_005_003.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Tanker at synge til Kongens høje Fødselsdag den 29 Januarii 1772. af troe Undersaatter. Melodien kan være:

Min Philander Tiden minder.

Kjøbenhavn,

trykt med Godiches Skrifter.

2
3
Psal. 121, 2. Min Hielp kommer fra Herren som gjorde Himmelen og Jorden.

Kongens Hielp fra Herren kommer. Lovet være Herrens store Navn!

Ondskabs Straffer, Lasters Dommer Saae mishandlet Nordens Tvillings Gavn. Frekhed sig i Vellyst følte,
Hovmod fnøs, Afgrunden brøelte,

Borger Sværd mod Borger hvæssede.

Alle Stander Svien følte Af sin visse Ødeleggelse.

Jorden lukte for Afgrøden;

Angester og Skrek og Døden Reyste Spøgelser imod hver Mand;

Men, saa hialp Guds Haand af Nøden, Og befriede vort arme Land.

4
Psal. 119, 137. Herre! Du er retfærdig, og dine Domme ere Ret. O vor Gud! Du er retfærdig; Alle dine Domme ere Ret. Du er ævig Ære værdig For Din Fred om Kongens Majestet. Mørkets Yngel, Falskheds Skare, Frek opstillede en Snare For vort Kongehuses Rolighed; Men du frelste af den Fare Og fra Thronen stødte dennem ned. Skiendsels Brande nu bør ryge For den Helveds Æresyge Som stod reyst til sin Forstyrrelse. Herren vidste at ydmyge Den, som sig mod ham ophævede.

5
Ordspr. 20, 26.

En viis Konge adspredde de Ugudelige og lader føre Hiulet over dem.

Gud, som Kongers Hierte leder Ligesom Vandbække i hans Haand,

Ved vor Konges Magt adspredde Ondskabs Flok, og løser Frekheds Baand. Denne Sag, som Herren gjorde,

Skal vor Konges Viisdom vorde Til udødelig Afmindelse.

Der sig sammenrotte torde

Mod hans Magt, hans Magt nedstyrtede.

Snart vi ville faae at høre,

At han lader Hiulet føre Over dem; det de har vel fortient.

Og Retfærdighed vil gjøre

Deres Skam og Skiendsel ret bekiendt.

6

Ordspr. 21, 18.

En Ugudelig skal blive Ransoning for den Retfærdige; og den Trædske for den Oprigtige.

Hver som sig har solgt til Laster. Og befindes saa ugudelig At han Grav til andre kaster Og omgaaes med Løgn og idel Svig; Han sin Ondskab maae tilskrive, At han skal Ransoning give For den Fromme, som han ønske død. Denne skal udfriet blive, Og den anden komme udi Nød

Hvad har det den Onde gavnet,

Han af Trædskhed laante Navnet Og af Storhed sin Anseelse?

Al hans Styrke blev dog savnet.

Offer nok for den Oprigtige.

7

Ordspr. 10, 25.

Ligesom en Hvirvelvind farer over, saa er en Ugudelig ikke mere.

Hvor er nu din Høyheds Ære Du som syntes, men dog intet var? Haanhed skal dit Minde bære.

For ugudelig du været har.

Som et Veyrlys vi dig kiendte:

En uægte Ild kun brandte I de Straaler, som du fra dig gav.

Alt dit Blus sig hastig endte.

Falskhed grov ved dig sin egen Grav. Hvirvelvinden farer over.

Hævnen vaager, naar du sover.

Magt og Glands du dig berøvet seer. Stamp mod Brodden, Trods, du vover! En Ugudelig er ikke meer.

8

I. Kong. 2, 33. David og hans Sæd, og hans Huus, og hans Throne, skal have Fred af Herren til ævig Tid. Vores David og Hans Throne Er forjettet Fred til ævig Tid. Frekhed! slig, hvad skal forsone, At du gik imod hans Magt i Strid? Dette Herrens Almagts Gierde Det afholder alle Sværde, De til Kongen ey indtrænge kan. Seer, hvad Konger ere værde, Naar de har Guds Fred, som Christian. Kongens Huus og Kongens Stamme Gud i Varetægt annamme

Efterdags som stedse hidindtil! De skal alle staae til Stamme, Som med List og Bold det skade vil.

9

2 Cam. 7, 29. Du Herre har talet det; og med din Velsignelse skal din Tieners Huus velsignes til ævig Tid. Herren selv det Ord har talet, At vor Konges Huus skal ævig staae. Han vort Haab har tidt husvalet, Naar vi det i nogen Fare faae. Gud, din Tiener, Kongen, være For Velsignelse og Ære, Maalet fra din rige Naades Haand! Offere hans Folk skal bære Dig derfor af en oprigtig Aand. Din Velsignelse det gjorde, At vi ikke skulde vorde Deres Rov, der vilde sluge os. De ey Kongen røre torde; Thi hvor Kongen var, der var du hos.

10

Sam. 7, 18.

Hvo er jeg, Herre? og hvad er mit Huus, at Du har ført mig hidindtil?

?, *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5,*

Naar vort Andagts Offer ryger For Guds Frelse, disse Dage seet; Kongen sig for Gud ydmyger.

Og erkender selv, hvad Ham er skeet. Han sig Kongelig fraskiller.

Og sig frem i Templen stiller,

Hvor Gud særlig er nærværende,

Der Han, mellem Rigets Piller, Ofrer Tak til Gud den Høyeste Hvad er jeg? O Gud! han siger:

at du mig for mine Riger Har bevaret naadig hidindtil!

Men din Trofasthed ey sviger;

Du mig og fremdeles vogte vil.

11

I Krøn. 22, 19.

Giver nu Eders Hierte og Eders Siel, til at søge Herren Eders Gud.

O opmuntrer nu hverandre,

Alle frelste glade Borgere!

Ind i Templerne at vandre;

Der at ofre Gud Taksigelse.

Ja hengiver Eders Hierte Til den Gud, som I nu lærte Her paa nye igien at kiende grandt.

Han, som standsed eders Smerte,

Og hialp til I Fienden overvandt.

Lad Oprigtighed ledsage Eder hen, den Lyst at smage,

Som han til sit Folk vil dele ud.

Viser Troskab alle Dage;

Til at søge Herren Eders Gud.

12

Psalm 145, 20.

Herren bevarer alle dem, som elske ham, men Han ødelegger alle de Ugudelige.

Naar da Eders Hierter fyldes Af den store Skabers Kierlighed,

Og I aldrig kan beskyldes For at tage Deel i Ondskab med;

Da vil Herren vist bevare Kongen og hver Mand fra Fare,

Som retskaffen troe vil vise sig.

Derimod han ey vil spare Hver, som leve tør ugudelig.

Kongens Fødsels-Dag allene Denne Gang enhver kan tiene Paa den Sandhed til et stort Beviis.

Dem, som Gud det trolig mene.

Han bevarer selv, sit Navn til Priis.

13

Esaiaæ 2, 17.

Menneskets Høyhed skal nedbøyes, og Mændenes Høyhed skal fornedres; og Herren skal allene være høyt

paa den samme Dag.

Fredsforstyrren, som tænkte,

Sig at vise stor paa denne Dag,

Og nye Glands i Tanker skienkte Er fornødret, bøyet, blevet svag.

Han med samt den frekke Skare,

Som her sammensvorne vare.

Har sin hele Magt og Høyhed tabt;

Og al Verden skal erfare.

Han er ene høy, som alt har skabt.

Deres Magt saa dybt nedbøyet Denne Dag har meer ophøyet.

End den nogensinde forhen var.

Hele Norden er fornøyet I den Glæde, vi ved Kongen har.

14

1 Cam. 19, 24. Kongen leve! Kongen leve og regiere Høystlyksalig udi mange Aar! Glædens Straaler Gud formere, Som i Dag fra Nordens Soel udgaaer! Ingen Mørkheds Skye opstige Mere fra Afgrundens Rige At formørke Kongens Majestet! Alle fra hans Aasyn vige, Som ey tænker ædelt, handler ret! Hele Folket, Høye, Lave Ham tilbeder Viisdoms Gave Til den højeste Fuldkommenhed! Alles Ønsker han skal have Vel at leve! og regiere os i Fred!

15

Esthers Bog.

Dronning Esther frelser sit og Folkets Liv, ved sin Indgang til Kongen, og Forestilling for ham.

Leve Dronning Juliane!

Hun en Esther blev for Dannemark.

Hun næst Gud hialp til at bane Freds og Livets Vey for vor Monark Aldrig Esther elsktes mere Af sit Folk, end vi Dig ere Store Dronning! alle givne hen,

For Du vilde Middel være Til at vi vor Konge fik igjen.

Alle vore Hierter brænder Af den Ild, som Troskab tænder,

Dig at ligne, tekkes allesteds!

Hver sit Suk for Dig opsender:

Lev velsignet! Lev med Kongen vel tilfreds!

16

Vivat Printz Friderich! og det Kongelige Huus!

Arve-printzen, Kongens Broder! Være altid Hans og Folkets Ven!

Han blev Midlet med Hans Moder, Vi fik Kongen fri at see igjen.

Stor blant store Kongers Sønner Han optage Folkets Bønner Til Velsignelse heroven fra!

Evig Viisdom Hans Belønner Være selv med meget meer endda! Dannerkongens Huus lad være Kongers Konge! Maal for Ære, Som Din høyre Haand vil dele ud! Lad din Vagt om det os lære,

At vi ere dine, du vor Gud!